

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 3Co/58/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1322200697  
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1322200697.1

## Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov Mgr. Patricie Skotnickej a JUDr. Alexandry Hanusovej v spore žalobkyne: V.. V. X., N.. X. V. XX, B., proti žalovanému: V.. T. X., D. X, B., zastúpenému N. & W., B..T..Y., J.: XX XXX XXX, W. M. XX, A., o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 16.02.2022, č. k. 60C/8/2022-16, takto

### rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým nariadil neodkladné opatrenie m e n í tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

Žalovanému v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia priznáva proti žalobkyni plný nárok na náhradu trov konania.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil zákaz približovať sa k žalobkyni na verejných priestranstvách, vrátane priestorov základnej školy, ktorú navštevuje maloletá dcéra žalobkyne a žalovaného, na vzdialenosť menšiu ako 15 metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v trestnom, občianskom, správnom konaní, na ktoré bude predvolaný v rozsahu nevyhnutnom na jeho riadnu účasť na týchto úkonoch a s výnimkou realizácie práv a povinností žalovaného vyplývajúcich mu z rozhodnutí orgánov verejnej moci v rozsahu nevyhnutne potrebnom na dosiahnutie nimi sledovaného účelu (výrok I.); žalobkyni uložil povinnosť v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia podať na súd proti žalovanému žalobu o ochranu osobnosti (výrok II.); vo zvyšnej časti návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (výrok III.); vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania (výrok IV.) a žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť konajúcemu súdu súdny poplatok za podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v sume 33 eur, do troch dní od právoplatnosti uznesenia (výrok V.).

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa návrhom doručeným konajúcemu súdu dňa 15.02.2022 domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, spočívajúceho v zákaze 1/ vstupu žalovaného do bytového domu na adrese N.. X. V. XX M. B. (ďalej aj „bytový dom“), 2/ jeho vstupu do bytu žalobkyne v tomto vchode bytového domu, 3/ priblíženia sa žalovaného k jej osobe na verejných priestranstvách, vrátane priestorov základnej školy, ktorú navštevuje maloletá dcéra žalobkyne a žalovaného, na vzdialenosť minimálne 15 metrov, aby ju nemohol napádať verbálne, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v trestnom, občianskom, správnom konaní, na ktoré bude predvolaný v rozsahu nevyhnutnom na riadnu účasť na týchto úkonoch a s výnimkou realizácie práv a povinností vyplývajúcich mu z rozhodnutí orgánov verejnej moci v rozsahu nevyhnutne potrebnom na dosiahnutie nimi sledovaného účelu, a 4/ tiež sa domáhala, aby konajúci súd žalovanému zakázal telefonicky alebo elektronickými komunikačnými prostriedkami kontaktovať jej osobu, okrem komunikácie, v ktorej pôjde o súrne a nevyhnutné informácie o zdravotnom stave maloletej dcéry žalobkyne a žalovaného. Dôvodila, že v roku 2019 sa so žalovaným rozviedli a právoplatným a vykonateľným rozsudkom konajúceho

súdu zo dňa 10.09.2019, sp. zn. 39P/16/2019, tento upravil výkon rodičovských práv a povinností k maloletej dcére na čas po rozvode manželstva tak, že maloletá dcéra bola zverená do jej osobnej starostlivosti. Uvedenému predchádzal odchod žalobkyne zo spoločnej domácnosti v roku 2018, nakoľko už nezvládala povýšenecké a nenávistné správanie žalovaného, ktorý sa ku nej správal agresívne a veľa krát jej hrozil fyzickým napadnutím, k čomu však nikdy nedošlo. Žalovaný pokračoval vo verbálnych útokoch i po odsťahovaní žalovanej zo spoločnej domácnosti, ktoré incidenty nahlásila polícii, pričom ich svedkami boli aj susedia; tí však zo strachu odmietli proti nemu svedčiť. Situácia sa nezlepšila ani po rozvode manželstva, keďže žalobkyňa naďalej pociťovala extrémny stres zo správania žalovaného nielen pri stretnutiach súvisiacich s odovzdávaním maloletej dcéry a jej sprevádzaním do školy, ale i pri náhodných stretnutiach napríklad v meste; žalovaný totiž používal vulgarizmy a hrozil, že jej maloletú dcéru odoberie, pričom žalobkyňa sa obávala i jeho fyzického útoku, k čomu napokon došlo dňa 04.10.2020 pri odovzdávaní maloletej pri dverách bytu žalobkyne. Žalovaný ju po verbálnom útoku fyzicky napadol, keď ju zatlačil dovnútra bytu, trhal jej vlasy, kričal na ňu a hrubo jej nadával, vyhrážal sa jej, že ju zabije a bude pokoj, všetko pred ich maloletou dcérou. Žalobkyni sa podarilo žalovaného vytlačiť z bytu von a zavolať políciu, ktorá o skutku spísala zápisnicu; žalovaný uvedené poprel tvrdiac, že v čase incidentu nebol vôbec v blízkosti jej bytu, pričom navštívil i oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, kde vyhlásil, že žalobkyňa napadla jeho. Od roku 2020 na neho žalobkyňa podala štyrikrát trestné oznámenie, ktoré polícia vždy vyhodnotila ako oznámenie o priestupku, pričom i zo strachu žiadala prítomnosť polície pri odovzdávaní maloletej dcéry, čo však žalovaný nerešpektoval a policajnej hliadke sa vyhrážal kontrolou zo strany policajnej inšpekcie.

3. Žalobkyňa ďalej uviedla, že žalovaný má t.č. novú priateľku a jej syna vodi každý deň do tej istej základnej školy, ktorú navštevuje ich maloletá dcéra; podľa školského systému dochádzky vie presne o čase príchodov žalobkyne s maloletou do školy, pravidelne ju tam čaká a spolu ju odprevádzajú, avšak keď maloletá dcéra vojde do školy, začne jej vulgárne nadávať a kričať na ňu až kým neprejde k svojmu motorovému vozidlu; uvedené verbálne útoky častokrát počujú aj iní rodičia. K takému incidentu došlo dňa 31.01.2022, keď žalobkyňa odchádzala autom od školy a žalovaný ju ohrozujúcim manévrom zablokoval tak, že bola nútená okamžite zastaviť, následne s krikom pristúpil k jej autu, ktoré však žalobkyňa z vnútra uzamkla, s autom prešla cez obrubník do protismeru, pričom ju žalovaný prenasledoval až kým neodbočila smerom na diaľnicu; domov sa tak vracala plačúc v strachu a v panike. Žalobkyňa uvedený incident oznámila i na obvodnom oddelení polície. Žalobkyňa zdôraznila, že sa so žalovaným snaží obmedziť kontakt na minimum, avšak jeho útoky, vyhrážky a osočovanie neustále pretrvávajú, a preto žije v neustálom strachu z toho, kde a kedy ho stretne, aké vulgarizmy voči nej použije a či ju fyzicky nenapadne. Po poslednom incidente dňa 11.02.2022 sa tak rozhodla požiadať o nariadenie predmetného neodkladného opatrenia, a to i v záujme zdravého vývinu ich maloletej dcéry, jej vlastného duševného zdravia a tiež v obave o svoje zdravie a život.

4. Súd prvej inštancie, oboznámiac sa s návrhom žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia a jeho prílohami, zistil, že žalobkyňa má evidovaný trvalý pobyt na adrese N.. X. V. XX M. B. a žalovaný na adrese D. X M. B., pričom títo sú rodičmi maloletej N., nar. XX.XX.XXXX, keď ich manželstvo rozviedol Okresný súd Bratislava III rozsudkom zo dňa 10.09.2019, č. k. 39P/16/2019-87, právoplatným dňa 20.09.2019, v ktorom súčasne upravil i styk žalovaného s maloletou dcérou. Žalobkyňa a žalovaný od roku 2018 nežijú v spoločnej domácnosti, pričom k bytu, v ktorom býva žalobkyňa s maloletou dcérou, nesvedčí žalovanému žiadne užívacie právo a tento nedisponuje ani súhlasom s jeho užívaním. Žalobkyňa podľa záznamu o podaní oznámenia podľa § 59 ods. 3 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.“) podala dňa 04.10.2020 na Okresnom T. W. D. M. B., Y. Y. W.J. D. B., na žalovaného oznámenie (evidované pod Y.-W.-XXX/SC-Y.-XXXX), podľa ktorého počas odovzdávania maloletej dcéry pred jej bytom sa žalovaný dopustil verbálneho útoku, následne ju mal zatlačiť do bytu, kde pokračoval v osočovaní, čomu sa žalobkyňa bránila a vytlačila ho von z bytu. Obdobné konflikty mali medzi sebou už v minulosti, pričom žalovaný jej pri odovzdávaní maloletej dcéry pravidelne nadáva; opísané správanie žalovaného bolo i obsahom oznámenia žalobkyne zo dňa 04.11.2020, adresovaného Ú. W., B. M. P. T. M. W.. Podľa potvrdenia Okresného T. W. D. M. B., Y. Y. W. D. B., Y.-W.-XX/SC-Y.-XXXX, zo dňa 01.02.2022, urobila žalobkyňa oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb.

5. Vyhodnotiac tvrdenia žalobkyne v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako i obsah pripojených príloh, súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa, napriek vulgárnemu správaniu žalovaného voči nej, i v prítomnosti ich maloletej dcéry, neosvedčila dôvodné podozrenie z násillia v

súlade s § 325 ods. 2 písm. e) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), ktoré nemožno vyvodíť ani z incidentu v roku 2020, vyhodnotenom ako priestupok. Berúc do úvahy časový odstup od tejto udalosti, ako i to, že žalobkyňa a žalovaný nežijú v spoločnej domácnosti, žalovanému nesvedčí žiadne užívacie právo k bytu žalobkyne, ktorého sa nedomáha, podľa mienky konajúceho súdu žalobkyňa z hľadiska intenzity nepreukázala, resp. ani neosvedčila dôvodné podozrenie z násilia žalovaného voči nej, či už fyzického alebo psychického. Vychádzajúc z týchto skutočností nemal konajúci súd za dôvodné nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. f) C.s.p., a napokon ani podľa § 325 ods. 2 písm. g) C.s.p., spočívajúceho v uložení zákazu žalovanému telefonicky alebo elektronickými komunikačnými prostriedkami kontaktovať žalobkyňu, okrem komunikácie ohľadom súrnych a nevyhnutných informácií o zdravotnom stave maloletej dcéry; žalobkyňa totiž ani neuvádzala, že by žalovaný takouto formou jej súkromie alebo integritu narušal.

6. Následne, prihliadajúc na kontext ďalších tvrdení žalobkyne, dospel súd prvej inštancie k záveru, že táto osvedčila narušenie jej duševnej a telesnej integrity podľa § 325 ods. 2 písm. h) C.s.p., čím osvedčila splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúceho v uložení zákazu žalovanému nepribližovať sa k jej osobe a minimalizovať tak jeho kontakt s ňou, čo je v záujme ochrany jej života a zdravia ako jej práva absolútnej povahy. Z obsahu listinných dôkazov podľa mienky konajúceho súdu vyplýva, že situácia medzi stranami sporu je dlhodobo výrazne konfliktná, žalovaný sa správa útočne, žalobkyňu prenasleduje a vyhráža sa jej, v dôsledku čoho sa táto necíti bezpečne a má obavy o svoj život a zdravie; táto situácia pritom pretrváva i po rozvode manželstva sporových strán, keď žalovaný využíva momenty kontaktu pri odovzdávaní maloletej dcéry podľa súdom schválenej dohody, jej sprevádzaní do školy a tiež i náhodné stretnutia, čo hodnotil ako neprípustné, keď žalobkyňa nemôže žiť dlhodobo, a to aj po rozvode manželstva, pod tlakom, v ohrození zo správania sa žalovaného a v strachu o svoje zdravie, bezpečnosť i súkromie. V prípade zákazu priblíženia sa k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 15 metrov (nie však minimálne, ako požadovala žalobkyňa) ide pritom o menej závažný a primeraný zásah do osobných slobôd žalovaného, a preto nariadené neodkladné opatrenie žalovaného neprimerane neobmedzí na jeho právach (vrátane výkonu jeho rodičovských práv a povinností) a vzhľadom na mieru a rozsah ohrozenia tvrdených práv žalobkyne mu nevznikne ani neprimeraná ujma a nebudú porušené ani žiadne Ústavou Slovenskej republiky mu zaručené práva. Konajúci súd pritom podotkol, že neuložil žalovanému zákaz napádať žalobkyňu verbálne, keď pre dosiahnutie sledovaného účelu bolo postačujúce nariadenie zákazu priblíženia sa; naviac takýto výrok by bol i nevykonateľný. Zohľadniac tieto skutočnosti, súd prvej inštancie, za súčasnej aplikácie § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. e) až h), § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, ods. 2, § 329 ods. 1, ods. 2, § 330 ods. 1, § 331 ods. 1, § 332 ods. 1, ods. 2, § 336 ods. 1 až ods. 3 C.s.p., § 11, § 13 ods. 1 až 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), článku 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, článku 3 a článku 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, vyhovel návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia v znení uvedenom vo výroku I. napadnutého uznesenia; neodkladné opatrenie nariadil pritom len na určitý čas, a to do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej, a preto v tejto súvislosti uložil žalobkyňi povinnosť podať v určenej lehote žalobu o ochranu osobnosti, s tým, že ak táto nebude v stanovenej lehote podaná, konajúci súd predmetné uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia zruší. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v rozsahu uloženia zákazu vstupu žalovanému do bytového domu a do bytu žalobkyne, telefonicky alebo elektronickými komunikačnými prostriedkami ju kontaktovať (okrem súrnych a nevyhnutných informácií o zdravotnom stave maloletej dcéry), a tiež v rozsahu uloženia povinnosti žalovanému verbálne nenapádať žalobkyňu, konajúci súd zamietol, nemajúc potrebu jeho nariadenia v uvedenom rozsahu za osvedčenú.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 251, § 255 ods. 1 ods. 2 a § 262 ods. 1 a ods. 2 C.s.p. tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, keďže žalobkyňa mala v konaní len čiastočný úspech.

8. Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na § 10 ods. 1 písm. d) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (správne má byť § 10 ods. 2 písm. d) citovaného zákona - pozn. odvolacieho súdu) i o povinnosti žalobkyne zaplatiť súdny poplatok v sume 33 eur za návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko jeho podaním vznikla žalobkyňi poplatková povinnosť, ktorú si pri podaní návrhu nesplnila.

9. Proti vyhovujúcemu výroku (výrok I.) uznesenia súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C.s.p. a navrhol odvolaciemu

súdu, aby ho v napadnutej časti zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne a prizná mu nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalovaný považoval rozhodnutie konajúceho súdu za nesprávne, nakoľko nereflektovalo na zákonné podmienky nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle § 324 a nasl. C.s.p., zasiahlo do jeho základných práv a slobôd, ako i do práv a právom chránených záujmov maloletého dieťaťa, pričom jeho odôvodnenie hodnotil ako nedostatočné, nepresvedčivé, zmätočné, a tým za arbitrárne a nepreskúmateľné. S poukazom na právnu teóriu, ako i na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 25Co/24/2021, Krajského súdu v Košiciach vo veci sp. zn. 6Co/85/2021, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 2MCdo/3/2010, mal za to, že súd prvej inštancie pri skúmaní dôvodnosti návrhu žalobkyne neaplikoval teoretické východiská a právne názory vyšších súdnych autorít, ale svoje závery oprel výlučne o tvrdenia žalobkyne, ktorých pravdivosť táto nepreukázala; zároveň konajúci súd vyhodnotil nesprávne i žalobkyňou predložené listinné dôkazy.

10. Žalovaný poprel, že by sa k žalobkyňi správal nevhodne už pred rozvodom ich manželstva, ako i to, že by pre jeho správanie žalobkyňa opustila spoločnú domácnosť, poukazujúc na to, že konanie o rozvod manželstva začalo na jeho návrh, pričom v ňom nebolo preukázané žiadne žalobkyňou tvrdené vulgárne správanie voči nej. Zdôraznil, že hoci žalobkyňa v návrhu na nariadenie neodkladného uviedla, že pri odovzdávaní maloletej dcéry, pri ktorom ju mal verbálne atakovať, si tieto nahrávala na mobil, k návrhu nepriložila ani jednu z audiovizuálnych nahrávok. Rovnako nenavrhol dopytovať Y.N. T. W.S. D. M. B. za účelom preukázania, že k odovzdávaniu maloletej dcéry privolávala policajné hliadky. Samotný proces odovzdávania maloletej dcéry pritom prebieha v zmysle dohody schválenej súdom v školskom zariadení a následne, po skončení realizácie styku, v mieste bydliska maloletej; k nevyhnutným stretnutiam medzi ním a žalobkyňou tak dochádza len pri odovzdávaní maloletej dcéry, a to každý štvrtok a nedeľu v nepárnom kalendárnom týždni o 19:00 hod., pričom tieto trvajú len niekoľko minút, žalovaný sa vždy rozlúči s maloletou a uistí sa, že žalobkyňa si ju prevzala, a teda, že je maloletá v bezpečí. V tejto súvislosti žalovaný zdôraznil, že sa vyhýba akejkolvek osobnej komunikácii so žalobkyňou, pričom i za účelom eliminácie aj tých troch krátkych momentov odovzdávania ich spoločnej dcéry ju vyzval na zmenu ich rodičovskej dohody, v časti úpravy styku otca s dcérou, a to prostredníctvom e-mailu; v ňom ju požiadal o zaujatie stanoviska k jeho návrhu, na ktorý návrh žalobkyňa nereagovala. Žalovaný mal za to, že je to práve žalobkyňa, ktorá sa pri akejkolvek príležitosti snaží provokovať jeho osobu, vyvolávať konflikty, následne sa hrajúc na obeť jeho nevhodného správania, a teda sa všetkými prostriedkami usiluje o eskaláciu ich vzťahov a očierňovanie jeho osoby pred príslušnými orgánmi. Podotkol, že pokiaľ sa žalobkyňa pri odovzdávaní maloletej dcéry necítila bezpečne, mohla sama navrhnúť zmenu úpravy styku s maloletou tak, aby si dcéru preberal a odovzdával výlučne v školskom zariadení, čo však neurobila, pričom ho ani nikdy nevyzvala, aby sa jej na verejnosti vyhýbal alebo aby k nej nepristupoval. Podotkol, že v súčasnosti býva v obci C., v meste B. sa takmer vôbec nevyskytuje, a preto ani doposiaľ nedošlo medzi nimi k žiadnemu, ani len náhodnému stretnutiu.

11. Pokiaľ išlo o udalosť zo dňa 04.10.2020, túto žalovaný opísal odlišne od žalobkyne, ktorá naňho počas odovzdávania maloletej dcéry fyzicky zaútočila a poškrabala ho nechtami v tvárovej časti, pričom po tomto útoku, i s ohľadom na ich maloletú dcéru, okamžite odišiel; doškriabanú tvár si všimol až pri odchode, vo výťahu, a poranenie ihneď zdokumentoval mobilným telefónom. O uvedenom incidente informoval nasledujúci deň, t. j. dňa 05.10.2020, Ú. W., B. M. P. T. W., W. B., o čom predložil úradný záznam. V tejto súvislosti žalovaný podotkol, že pokiaľ by došlo k útoku spôsobom opisovaným žalobkyňou, táto by mala na svojom tele známky po fyzickom ataku, ktoré však nemala. Zároveň, i príslušný orgán vyhodnotil ňou podané oznámenie za nedôvodné, keďže ho odmietol, bez postúpenia na priestupkové konanie, a preto konajúci súd nesprávne konštatoval, že tento incident bol vyhodnotený ako priestupok. Vzhľadom i na časový odstup od predmetnej udalosti mal žalovaný za to, že na jeho základe sa žalobkyňa nemôže domáhať bezprostrednej úpravy pomerov formou neodkladného opatrenia. Tento dôkaz pritom konajúci súd v bode 27. odôvodnenia nepovažoval za relevantný, avšak následne ho vyhodnotil ako dôvodný na osvedčenie narušenia telesnej a duševnej integrity žalobkyne. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 21.04.2020, sp. zn. 6Co/19/2020, v ktorom tento konštatoval, že listinné dôkazy staršieho dátumu sú vo vzťahu k posudzovaniu prípustnosti a opodstatnenosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bez právneho významu a nemajú vplyv na rozhodnutie o veci.

12. Za vymyslené považoval žalovaný tvrdenia žalobkyne, že ju pravidelne čaká pred základnou školou, ktorú navštevuje ich maloletá dcéra a následne ju sprevádza k autu, s cieľom osočovať ju; žalobkyňa v tomto smere totiž nepredložila jediný dôkaz, ani čestné prehlásenie svedkov z radu prítomných rodičov,

prípadne stanovisko základnej školy. Predmetné školské zariadenie, z ktorého výberu ho žalobkyňa absolútne vylúčila a až do 01.09.2021 o ňom nemal vedomosť, navštevuje i syn jeho priateľky, a to výlučne z logistických dôvodov, nakoľko sa presťahovali do obce C., pričom na D. Š. Q. X. C. ho neprijali z kapacitných dôvodov; administratívne procesy s tým spojené sa pritom udiali predtým, ako mu žalobkyňa vôbec výber školy pre ich maloletú dcéru oznámila. Systém elektronickej dochádzky základná škola zaviedla až od 26.01.2022, a preto nemohol mať prehľad o príchodoch ich maloletej dcéry do školy. Zároveň, z evidencie dochádzky vyplýva, že syna priateľky sprevádza do školy skôr ako prichádza žalobkyňa s maloletou, a preto jej tvrdenia v tomto smere označil za nepravdivé, paranoidné a osočujúce.

13. Nepravdivým bol i opis incidentu zo dňa 31.01.2022, kedy mal údajne žalobkyňu prenasledovať autom, ku ktorému bol vypočutý pred Okresným T. W. D. M. B.. Zo zápisnice o podaní trestného oznámenia sa pritom dozvedel, že žalobkyňa označovala úplne iný typ motorového vozidla, než aké užíva. Pokiaľ žalobkyňa predložila potvrdenie o podaní oznámenia o priestupku, Č.: Y.-W.-XX/SC-Y.-XXXX, zdôraznil, že sám nemá vedomosť o tom, že by také konanie bolo voči nemu vedené, pričom v tejto súvislosti neobdržal ani žiadnu listinu. Pokiaľ sa žalobkyňa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zmienila i o incidente zo dňa 11.02.2022, tento vôbec nešpecifikovala a nepriložila k nemu žiaden dôkaz preukazujúci akékoľvek jeho nevhodné správanie; pritom v tento deň sa so žalobkyňou ani vôbec nestretli, keďže mu táto zmarila právo styku s maloletou dcérou, pretože ju zo školy vyzdvihla predtým, ako si pre ňu prišiel a neskôr ju odmietla odovzdať.

14. Poukazujúc na výklad ustanovenia § 325 ods. 2 písm. h) C.s.p. žalovaný zdôraznil, že žalobkyňa, s výnimkou časovo irelevantnej zápisnice o podaní trestného oznámenia z roku 2020, nepredložila žiaden relevantný dôkaz na podporu svojich tvrdení uvedených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a preto mal za to, že konajúci súd pristúpil k hodnoteniu splnenia zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia doslova čisto formálnym spôsobom, za jeden deň, čím podľa jeho mienky porušil zásadu primeranosti súdneho zásahu do vzťahov medzi stranami sporu. Súd prvej inštancie dospel k nedôvodným konštatáciám, ktoré žalovaný považoval za arbitrárne, zasahujúce do jeho práva na ochranu osobnosti, občianskej cti a jeho mena, keďže sa nezakladali na pravde a nemali oporu v žiadnom objektívnom listinnom dôkaze; konajúci súd tak nemohol dospieť k záveru o dlhodobo výrazne konfliktnnej situácii medzi stranami sporu. Žalobkyňa podľa neho nepreukázala potrebu naliehavej úpravy pomerov a neosvedčila dôvodnosť takejto úpravy pomerov strán; nariadené neodkladné opatrenie pritom zásadne zasahuje i do procesu odovzdávania maloletej dcéry žalobkyni, keďže chodba pred bytom žalobkyne o rozlohe cca 4 m<sup>2</sup> neumožňuje dodržanie vzdialenosti uloženej mu neodkladným opatrením, pričom s ohľadom na vek ich maloletej dcéry túto nemôže k žalobkyni poslať samu, pretože by mohol ohroziť jej bezpečnosť, čo by žalobkyňa opäť mohla využiť v konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletú. Zohľadniac i každodenné zavážanie priateľkinho syna do základnej školy, mal žalovaný za to, že neodkladné opatrenie negatívne zasahuje do jeho aktuálnych rodinných pomerov, keďže môže dôjsť k náhodnému stretnutiu so žalobkyňou, a to bez jeho rozhodnutia alebo vôle, resp. bez toho, aby mal o prítomnosti žalobkyne vedomosť; uvedené tak vytvára i preňho stresovú situáciu, keď sa musí neustále ubezpečovať, či sa náhodou v jeho blízkosti nenachádza žalobkyňa.

15. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že trvá na neodkladnom opatrení v rozsahu, v akom ho nariadil súd prvej inštancie, poukazujúc na to, že žalovaný toto neodkladné opatrenie nedodríava; podotkla pritom, že v predmetnej veci už podala žalobu na ochranu osobnosti.

16. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

17. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

18. Podľa § 324 ods. 3 C.s.p. neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

19. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

20. Podľa § 325 ods. 2, písm. h) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

21. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

22. Neodkladné opatrenie je možné nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Účelom neodkladných opatrení je bezodkladná úprava pomerov strán sporu a podmienkou pre ich nariadenie je osvedčenie, že bez bezodkladnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany sporu, ktorá podáva návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ohrozené, príp. že by bola ohrozená exekúcia. Preto je potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ako i osvedčenie, že je tu nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy. Je nutné vychádzať z naliehavosti a nutnej potreby bezodkladnej úpravy pomerov, ktorá je osvedčená iba vtedy, ak sa preukáže existencia takých konkrétnych úkonov strany sporu, voči ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje, v dôsledku ktorých sa strana, ktorá podáva návrh na neodkladné opatrenie, môže dôvodne obávať nenapraviteľnej alebo len ťažko napraviteľnej ujmy na jej strane. Splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení žalobcu, no je potrebné tieto tvrdenia osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti, keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

23. Pokiaľ ide o neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. h) C.s.p. súd ho nariadi v záujme ochrany osoby, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený jej život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Jeho primárnym účelom je zabrániť násiliu, či už vo forme fyzického, psychického alebo sexuálneho násillia, vrátane obťažovania, prenasledovania, zastrašovania alebo iných foriem nepriameho nátlaku, tak, aby sa chránenej osobe poskytla okamžitá a efektívna súdna ochrana. Zákaz alebo obmedzenie priblíženia sa na určitú vzdialenosť ako menej závažný zásah do osobných slobôd povinného je ex lege podmienený tým, že zakázaným správaním by telesná alebo duševná integrita navrhovateľa mohla byť ohrozená; túto skutočnosť musí navrhovateľ pred nariadením neodkladného opatrenia relevantným spôsobom osvedčiť.

24. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na uplatnenú argumentáciu žalovaného, bolo posúdiť, či v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre vyhovieť návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúceho v zákaze žalovanému približovať sa k žalobkyňi na verejných priestranstvách, vrátane priestorov základnej školy, ktorú navštevuje ich maloletá dcéra, na vzdialenosť menšiu ako 15 metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v trestnom, občianskom, správnom konaní, na ktoré bude predvolaný v rozsahu nevyhnutnom na jeho riadnu účasť na týchto úkonoch a s výnimkou realizácie práv a povinností žalovaného vyplývajúcich mu z rozhodnutí orgánov verejnej moci v rozsahu nevyhnutne potrebnom na dosiahnutie nimi sledovaného účelu. Oboznámiač sa so skutkovými tvrdeniami žalobkyne uvedenými v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, so zreteľom i na skutočnosti vyplývajúce z obsahu súdneho spisu a z odvolania žalovaného, dospel odvolací súd, na rozdiel od súdu prvej inštancie, k záveru, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia nie je v danom štádiu konania opodstatnený.

25. Súd prvej inštancie pri úvahe o potrebe úpravy pomerov strán v časti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vychádzal správne z tvrdení uvádzaných žalobkyňou v návrhu, ktoré posudzoval z aspektu ich osvedčenia. Žalobkyňa odôvodňovala opodstatnenosť bezodkladnej úpravy pomerov tým, že sa žalovaný voči nej dlhodobo (už pred odchodom zo spoločnej domácnosti, ku ktorému došlo v roku 2018 - vid' návrh) dopúšťal najmä psychického násillia, pričom i po rozvode ich manželstva jej pri osobných stretnutiach vulgárne nadával, resp. nadáva, ponižuje ju a dokonca sa jej i vyhrážal. Ako dôkaz preukazujúci opísané nátlakové správanie žalovaného predložila 1/ oznámenie o priestupku zo dňa 04.10.2020, ktorého sa mal žalovaný dopustiť pri odovzdávaní maloletej dcéry, keď podľa jej udania ju mal po verbálnom útoku zatlačiť do jej bytu, kde v osočovaní pokračoval, vytrhával jej vlasy, pričom ona sa bránila a vytlačila ho napokon z bytu von, 2/ oznámenie o správaní a konaní žalovaného zo dňa 04.11.2020 adresované Ú. W., B. M. P. T. M. W., W. B., z ktorého vyplýva totožný opis udalosti ako v oznámení o priestupku, ako i 3/ potvrdenie zo dňa 01.02.2022

o oznámení priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, bez bližšej konkretizácie. Z predložených dôkazov však (zatiaľ) nevyplýva existencia sústavného, resp. dlhodobého psychického násillia, ktorého by sa mal žalovaný voči žalobkyni dopúšťať. Pokiaľ žalobkyňa poukazovala na oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu zo dňa 04.10.2020 a na neho nadväzujúce oznámenie o správaní žalovaného zo dňa 04.11.2020, adresované Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Pezinku, pracovisko Senec, možno súhlasiť so žalovaným, že tieto siahali do obdobia šesťnástich mesiacov pred podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a preto tieto nemôžu zakladať naliehavosť potreby úpravy pomerov strán sporu neodkladným opatrením; pri žalobkyňou tvrdenom neustálom verbálnom napádaní zo strany žalovaného, vystupňovanom udalosťou zo dňa 31.01.2022, ktorej existenciu, ako i priebeh žalovaný výslovne popieral, namietajúc súčasne, že nemá vedomosť o obsahu oznámenia zo dňa 01.02.2022, Č.: Y.-W.-XX/SC-Y.-XXXX, žalobkyňa v miere potrebnej neosvedčila konkrétne skutočnosti, z ktorých by bolo možné urobiť záver o narúšaní jej duševnej integrity, resp. o stupňujúcej sa intenzite neprimeraného konania zo strany žalovaného počnúc od roku 2018 až do podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Nemožno pritom prehliadnuť, že hoci žalobkyňa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedla, že si stretnutia so žalovaným, ku ktorým dochádzalo pri odovzdávaní maloletej dcéry, nahrávala na mobilný telefón, do súdneho spisu nezaložila ani jednu audionahrávku, pričom rovnako ničím neosvedčila tvrdenia o osobnej prítomnosti policajnej hliadky pri preberaní maloletej. Zároveň, pokiaľ v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedla, že „od roku 2020 podala opakovane (4x) trestné oznámenia“ na žalovaného, ktoré boli vyhodnotené ako oznámenie o priestupku, k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia predložila len ucelené oznámenie o priestupku zo dňa 04.10.2020 (na ktoré však nebolo možné prihliadať - viď dôvody vyššie). Pokiaľ ide o oznámenie o priestupku zo dňa 01.02.2022, Č.: Y.-W.-XX/SC-Y.-XXXX, ktorý sa mal podľa tvrdenia žalobkyne vzťahovať k ňou opisovanému incidentu zo dňa 31.01.2022, žalovaný síce potvrdil, že v tejto súvislosti bol vypočutý pred Okresným T. W. D. M. B., avšak podľa zápisnice mala žalobkyňa označovať úplne iný typ motorového vozidla, ktoré ju malo prenasledovať. V situácii, keď žalobkyňa k podanému oznámeniu o priestupku zo dňa 01.02.2022 nepripojila súčasne i opis ňou oznamovaných udalostí naplňujúcich znaky priestupku, vychádzajúc len zo samotného potvrdenia nie je zrejmé, čoho sa týkalo a či sa skutočne vzťahovalo na osobu žalovaného, ktoré skutočnosti žalovaný v odvolaní výslovne popieral. A napokon, žalobkyňa ani v rovine skutkových tvrdení nezrejmila a nešpecifikovala priebeh posledného ňou označovaného incidentu, ku ktorému malo dôjsť dňa 11.02.2022. Za daného stavu, keď na skutočnosti uvedené žalobkyňou v oznámení o priestupku zo dňa 04.10.2020 a v oznámení o správaní žalovaného zo dňa 04.11.2020 nemožno pre odstup času (viac ako šesťnásť mesiacov pred podaním návrhu) prihliadať a udalosti žalobkyňou opísané, vzťahujúce sa k incidentu zo dňa 31.01.2022, ktorých priebeh žalobkyňa, so zreteľom na námietky žalovaného, dostatočne neosvedčila, dospel odvolací súd k záveru, že žalobkyňa v miere potrebnej neosvedčila splnenie podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) C.s.p. I keď odvolací súd pripúšťa, že v prípadoch ohrozenia telesnej a najmä duševnej integrity fyzickej osoby zo strany inej osoby ako agresora, je náročnejšie také správanie agresora preukázať, resp. v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia osvedčiť, v postačujúcej miere, bolo v možnostiach žalobkyne, najmä pokiaľ táto podľa jej vlastných tvrdení mala byť vystavená ponižovaniu a vulgárnemu správaniu žalovaného už niekoľko rokov, predložiť také dôkazy, ktoré by osvedčovali ňou uvádzané tvrdenia.

26. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odvolací súd udáva, že z hľadiska nevyhnutnej ochrany žalobkyne, ako možnej obeť konania ohrozujúceho jej duševnú integritu, táto dostatočne spoľahlivo neosvedčila dôvodnosť a potrebu bezodkladnej úpravy vzťahov medzi stranami, ktoré by opodstatňovali vyhovie jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. h) C.s.p. Odvolací súd preto, po vecnom a právnom zhodnotení relevantných skutočností vyplývajúcich tak z návrhu žalobkyne, ako i z obsahu súdneho spisu, dospel k záveru, že v danom prípade neboli naplnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa napadnutého výroku uznesenia súdu prvej inštancie; preto napadnutý výrok uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým nariadil neodkladné opatrenie, zmenil podľa § 388 C.s.p. tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

27. O nároku na náhradu trov rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v dôsledku zmeny napadnutého výroku uznesenia súdu prvej inštancie, ako i zamietnutia návrhu žalobkyne vo zvyšku, plný úspech, priznal proti žalobkyni plný nárok na ich náhradu.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

**Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).